

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

25. června 2014*

„Kasační opravný prostředek — Hospodářská soutěž — Nařízení (ES) č. 1/2003 — Správní řízení — Kontrola — Rozhodnutí o nařízení kontroly — Povinnost uvést odůvodnění — Dostatečně závažné nepřímé důkazy — Zeměpisný trh“

Ve věci C-37/13 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 24. ledna 2013,

Nexans SA, se sídlem v Paříži (Francie),

Nexans Francie SAS, se sídlem v Paříži,

zastoupené M. Powellem, solicitor, J.-P. Tran-Thietem, avocat, G. Forwood, barrister, a A. Rogers, solicitor,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky),

příčemž další účastníci řízení je:

Evropská komise, zastoupená R. Sauerem, J. Bourkem a N. von Lingenem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas, D. Šváby a C. Vajda (zpravodaj), soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 26. února 2014,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 3. dubna 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se společnosti Nexans SA (dále jen „Nexans“) a Nexans France SAS (dále jen „Nexans France“) domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ve věci Nexans France a Nexans v. Komise (T-135/09, EU:T:2012:596, dále jen „napadený rozsudek“), kterým tento soud částečně zamítl jejich žalobu směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2009) 92/1 ze dne 9. ledna 2009, kterým bylo společnosti Nexans a její dceřiné společnosti Nexans France nařízeno podřídit se kontrole na základě čl. 20 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [81 ES] a [82 ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205, dále jen „sporné rozhodnutí“), jakož i několika rozhodnutí přijatých v průběhu této kontroly.

Právní rámec

- 2 Článek 4 nařízení č. 1/2003, nadepsaný „Pravomoci Komise“, stanoví:
„Pro účely použití článků [81 ES] a [82 ES] má Komise pravomoci stanovené tímto nařízením.“
- 3 Článek 20 tohoto nařízení, nadepsaný „Kontrolní pravomoci Komise“, stanoví:
„1. Za účelem plnění povinností svěřených jí tímto nařízením může Komise provádět veškeré nezbytné kontroly podniků a sdružení podniků.
[...]
4. Podniky a sdružení podniků se musí podřídit kontrolám nařízeným na základě rozhodnutí Komise. Rozhodnutí musí stanovit předmět a účel kontroly, stanovit datum, kdy má začít, a uvést sankce podle článků 23 a 24 a právo na přezkoumání rozhodnutí Soudním dvorem. Komise přijímá taková rozhodnutí po konzultaci s orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu, na jehož území se má kontrola provést. [...“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 4 Tribunál shrnul skutečnosti předcházející sporu v bodech 1 až 5 napadeného rozsudku takto:
 - „1 Žalobkyně – [Nexans] a její 100% vlastněná dceřiná společnost [Nexans France] – jsou dvě francouzské společnosti provozující činnost v odvětví elektrických kabelů.
 - 2 [Sporným rozhodnutím] nařídila Komise Evropských společenství společnosti Nexans a všem podnikům, které přímo či nepřímo ovládá, včetně společnosti Nexans France, aby se podřídily kontrole podle čl. 20 odst. 4 nařízení [č. 1/2003].
 - 3 Článek 1 [sporného] rozhodnutí zní:
„Společnost Nexans [...], jakož i všechny podniky, které přímo či nepřímo ovládá/ovládají, včetně společnosti Nexans France [...], má povinnost se podřídit kontrole týkající se [její] (jejich) případné účasti na protisoutežních dohodách a/nebo jednáních ve vzájemné shodě v rozporu s článkem 81 [ES] – v souvislosti s dodáváním elektrických kabelů a souvisejícího materiálu, včetně mimo jiné podmořských elektrických kabelů pro vysoké napětí a v některých případech podzemních elektrických kabelů pro vysoké napětí – které zahrnují jednání ve vzájemné shodě při předkládání nabídek v případě veřejných zakázek, přidělování zákazníkům a protiprávní výměnu citlivých obchodních informací o dodávkách těchto výrobků.“

Ke kontrole může dojít ve všech prostorách, které podnik řídí [...]

Společnost Nexans [...], jakož i všechny podniky, které přímo či nepřímo ovládá/ovládají, včetně společnosti Nexans France [...], umožní úředníkům a dalším osobám pověřeným Komisí k provedení kontroly a úředníkům a dalším osobám pověřeným orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu k tomu, aby jim pomáhali, nebo jmenovaným uvedeným orgánem k tomuto účelu, přístup do všech svých prostor a dopravních prostředků v běžné pracovní době. Předloží ke kontrole účetní knihy a ostatní obchodní záznamy bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy, pokud o ně úředníci a jiné pověřené osoby požádají, a umožní jim je na místě zkoumat a kopírovat nebo získávat z nich v jakékoli formě kopie nebo výpisy. Společnost Nexans umožní zapečetění všech podnikatelských prostor a účetních knih nebo záznamů po dobu a v rozsahu, v němž je to pro kontrolu nezbytné. Dále společnost Nexans poskytne přímo na místě ústní vysvětlení týkající se předmětu a účelu kontroly, pokud o to úředníci nebo osoby požádají, a zmocní každého zástupce nebo zaměstnance k poskytnutí takových vysvětlení. Společnost Nexans svolí, aby tato vysvětlení byla zaznamenána v jakékoliv formě.'

4 V článku 2 [sporného] rozhodnutí Komise upřesnila, že kontrola může začít dne 28. ledna 2009. V článku 3 uvedeného rozhodnutí uvedla, že [sporné] rozhodnutí bude oznámeno podniku, kterému je určeno, bezprostředně před kontrolou.

5 [Sporné] rozhodnutí je odůvodněno takto:

„Komise obdržela informace, že dodavatelé elektrických kabelů – včetně podniků, kterým je toto rozhodnutí určeno – se podílejí nebo se podíleli na dohodách a/nebo jednáních ve vzájemné shodě souvisejících s dodáváním elektrických kabelů a souvisejícího materiálu – včetně mimo jiné podmořských elektrických kabelů pro vysoké napětí a v některých případech podzemních elektrických kabelů pro vysoké napětí – které zahrnuje jednání ve vzájemné shodě při předkládání nabídek v případě veřejných zakázek, přidělování zákazníkům a protiprávní výměnu citlivých obchodních informací o dodávkách těchto výrobků.

[...]

Podle informací obdržených Komisí [t]yto dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě [...], které byly zavedeny nejpozději roku 2001, nadále existují. [P]ravděpodobně mají světový rozsah.

Ukáže-li se, že tato tvrzení jsou opodstatněná, výše popsané dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě jsou velmi závažným porušením článku 81 [ES].

Aby mohla Komise ověřit všechny skutečnosti týkající se předpokládaných dohod a jednání ve vzájemné shodě a kontext, v němž probíhaly, je třeba provést kontroly podle článku 20 nařízení [...] č. 1/2003.

[...]’ “

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 5 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 7. dubna 2009 se společnosti Nexans a Nexans France domáhaly zrušení sporného rozhodnutí a aktů, které Komise přijala v průběhu kontroly. Kromě toho navrhovaly, aby Tribunál v případě zrušení sporného rozhodnutí a aktů, které Komise přijala v průběhu předmětné kontroly, nařídil vůči Komisi určitá opatření.
- 6 Na podporu svého návrhu navrhovatelky uvedly jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 a základních práv, a to práva na obhajobu, práva na spravedlivý proces, práva nepřispívat k jejich vlastnímu obvinění, presumpce nevinu a práva na respektování soukromí.

V rámci tohoto žalobního důvodu, který se dělí na dvě části, navrhovatelky Komisi vytýkaly zaprvé příliš širokou a neurčitou škálu výrobků dotčených sporným rozhodnutím, a zadruhé příliš široký zeměpisný rozsah tohoto rozhodnutí.

- 7 V bodě 94 napadeného rozsudku Tribunál vyhověl první části jediného žalobního důvodu v rozsahu, v němž se týkala jiných elektrických kabelů než podmořských a podzemních kabelů vysokého napětí a materiálu souvisejícího s těmito jinými kabely, přičemž v bodě 91 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise neprokázala, že měla dostatečně závažné nepřímé důkazy k tomu, aby nařídila kontrolu týkající se všech elektrických kabelů a s nimi souvisejícího materiálu. Ve zbývající části Tribunál první část tohoto žalobního důvodu zamítl.
- 8 Pokud jde o druhou část uvedeného žalobního důvodu, Tribunál rozhodl v bodech 97 až 99 takto:

„97 V rozporu s tvrzením žalobkyň Komise tím, že uvedla, že údajné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě mají ‚pravděpodobně světový rozsah‘, zevrubně popsala rozsah působnosti údajné kartelové dohody. [Sporné] rozhodnutí je tedy třeba považovat za dostatečně přesné, pokud jde o zeměpisný rozsah případného porušení práva hospodářské soutěže, na který měla Komise podezření.

98 Argumenty žalobkyň je však možné vykládat tak, že Komisi nevytýkají, že určila příliš vágně zeměpisný rozsah údajné kartelové dohody, nýbrž tak, že jí vytýkají samotnou možnost zahrnout do rozsahu působnosti [sporného] rozhodnutí dokumenty o místních zeměpisných trzích situovaných mimo společný trh bez upřesnění důvodů, proč jednání dotčeného podniku na těchto trzích mohlo narušit hospodářskou soutěž na společném trhu.

99 V tomto ohledu je třeba uvést, že samotný název nařízení č. 1/2003 ukazuje, že účelem pravomocí, které toto nařízení svěřuje Komisi, je provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 ES a 82 ES. Tato dvě ustanovení zakazují ta jednání podniků, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem by bylo vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na společném trhu. Komise tedy může použít své vyšetřovací pravomoci pouze za účelem odhalení takového jednání. Komise tudíž nemůže provést kontrolu v prostorách podniku, má-li podezření, že existuje dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž výsledky se projevují výhradně na jednom nebo více trzích situovaných mimo společný trh. Naopak nic nebrání tomu, aby zkoumala dokumenty týkající se těchto trhů s cílem odhalit jednání, které může ovlivnit obchod mezi členskými státy a jehož cílem nebo výsledkem je vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na společném trhu.“
- 9 V bodě 100 napadeného rozsudku Tribunál tedy zamítl druhou část jediného žalobního důvodu.
- 10 Tribunál navíc zamítl návrh na zrušení aktů přijatých Komisí v průběhu kontroly jako nepřípustný a rovněž prohlásil za zjevně nepřípustný návrh navrhovatelek na to, aby se vyjádřil k případným následkům zrušení sporného rozhodnutí a aktů přijatých Komisí v průběhu kontroly.
- 11 Tribunál tedy vyhověl žalobě na neplatnost sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká jiných elektrických kabelů než podmořských a podzemních kabelů vysokého napětí a materiálu souvisejícího s těmito jinými kabely, a ve zbývající části žalobu zamítl.
- 12 Pokud jde o náklady řízení, Tribunál rozhodl, že společnosti Nexans a Nexans France ponесou vlastní náklady řízení a polovinu nákladů řízení, které vynaložila Komise. Komisi byla uložena povinnost nést polovinu vlastních nákladů řízení.

Návrhová žádání účastnic řízení před Soudním dvorem

- 13 Společnosti Nexans a Nexans France navrhují, aby Soudní dvůr:
- zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž zamítl druhou část prvního žalobního důvodu, podle níž byl zeměpisný rozsah sporného rozhodnutí příliš rozsáhlý a nedostatečně přesný;
 - zrušil sporné rozhodnutí v rozsahu, v němž je jeho zeměpisný rozsah příliš široký, nebylo dostatečně odůvodněno a nebylo dostatečně přesné, nebo podpůrně vrátil věc Tribunálu zpět k novému rozhodnutí;
 - zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž se jím navrhovatelkám ukládá povinnost nést vlastní náklady a nahradit polovinu nákladů vynaložených Komisí, a uložil Komisi náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkami v řízení před Tribunálem ve výši, kterou Soudní dvůr uzná za vhodnou, a
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 14 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:
- kasační opravný prostředek zamítl a
 - uložil společností Nexans a Nexans France náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

- 15 Společnosti Nexans a Nexans France na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňují dva důvody. V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když zamítl jejich argument týkající se příliš širokého a nepřesného zeměpisného rozsahu sporného rozhodnutí. V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku Tribunálu vytýkají, že pochybil, když jim uložil povinnost nést kromě vlastních nákladů řízení také polovinu nákladů řízení vynaložených Komisí.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku

- 16 První důvod kasačního opravného prostředku uplatněný společnostmi Nexans a Nexans France, který směřuje proti bodům 95 až 100 napadeného rozsudku, se v zásadě skládá ze dvou částí. První část tohoto důvodu kasačního opravného prostředku vychází z porušení požadavku uvést odůvodnění v souvislosti se zeměpisným rozsahem sporného rozhodnutí. Druhá část uvedeného důvodu kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného posouzení, kterého se Tribunál údajně dopustil tím, že neověřil, zda měla Komise dostatečně závažné nepřímé důkazy umožňující podezření z porušení pravidel hospodářské soutěže s pravděpodobně světovým rozsahem.

K první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, která vychází z porušení požadavku uvést odůvodnění v souvislosti se zeměpisným rozsahem sporného rozhodnutí

– Argumentace účastnic řízení

- 17 Na jedné straně společnosti Nexans a Nexans France Tribunálu vytýkají porušení povinnosti odůvodnění jeho rozsudku, jak vyplývá z článku 36 statutu Soudního dvora Evropské unie, jenž je použitelný na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a na základě článku 81

jednacího řádu Tribunálu, jelikož v bodě 97 napadeného rozsudku dostatečně nevysvětlil, jak dospěl k závěru, že Komise zevrubně popsala rozsah působnosti údajné kartelové dohody, když uvedla, že tato kartelová dohoda měla „pravděpodobně světový rozsah“. Uvádějí, že Tribunál nepřezkoumal jejich tvrzení, že vzhledem k velmi lokalizované povaze projektů s elektrickými kabely mimo území Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru (EHP) a ke zvláštním charakteristickým rysům projektů s elektrickými kabely nebylo možné usoudit, že protisoutěžní chování týkající se těchto projektů situovaných mimo společný trh má na tento trh jakýkoliv vliv.

- 18 Na druhé straně společnosti Nexans a Nexans France Tribunálu vytýkají, že nesprávně posoudil požadavky kladené na odůvodnění rozhodnutí o nařízení kontroly, jelikož zamítl jejich argument vycházející z nedostatku přesnosti sporného rozhodnutí, pokud jde o zeměpisný rozsah domnělého protiprávního jednání.
- 19 V tomto ohledu navrhovatelky zaprvé tvrdí, že Tribunál nevzal v potaz judikaturu, podle které je Komise povinna v rozhodnutí o nařízení kontroly označit předpokládaný relevantní trh, neboť tento orgán ve sporném rozhodnutí nevysvětlil, co chápal pod spojením „protisoutěžní chování s pravděpodobně světovým rozsahem, o jehož existenci měla podezření“. Zadruhé uvádějí, že Tribunál na rozdíl od ustálené judikatury nevyžadoval, aby Komise ve sporném rozhodnutí uvedla domněnky, které měla v úmyslu prověřit, a zejména že se její vyšetřování týkalo dohody typu „stay-at-home agreement“ nebo jiného chování mimo společný trh, o kterém předpokládala, že má vliv na společný trh. Kromě toho společnosti Nexans a Nexans France tvrdí, že skutečnost, že sporné rozhodnutí bylo nepřesné v souvislosti s otázkou, jak mohlo mít protisoutěžní chování související s projekty situovanými mimo společný trh, z něhož je Komise podezřívala, vliv v Unii nebo EHP, negativně ovlivnila jejich právo na obhajobu a neumožnila jim pochopit přesný rozsah jejich povinnosti spolupráce.
- 20 Komise zpochybňuje argumenty navrhovatelek uvedené v první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

– Závěry Soudního dvora

- 21 V rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku předloženého společnostmi Nexans a Nexans France z ustálené judikatury s ohledem na první tvrzení těchto společností, které vychází z nedostatku odůvodnění napadeného rozsudku v souvislosti s tvrzeními navrhovatelek týkajícími se zeměpisného rozsahu protiprávního jednání, z něhož je Komise podezřívala, vyplývá, že povinnost uvést odůvodnění, kterou má Tribunál na základě článku 36 statutu Soudního dvora Evropské unie, jenž je použitelný na Tribunál na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož statutu, a na základě článku 81 jednacího řádu Tribunálu, neukládá tomuto soudu, aby poskytl vysvětlení, ve kterém by se vyčerpávajícím způsobem postupně zabýval každou z úvah uvedených účastníky sporu. Odůvodnění Tribunálu může být tedy implicitní za podmínky, že umožní zúčastněným osobám seznámit se s důvody, na kterých se zakládá rozhodnutí Tribunálu, a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat soudní přezkum (viz zejména rozsudky Francie v. Komise, C-601/11 P, EU:C:2013:465, bod 83, jakož i Dow Chemical a další v. Komise, C-499/11 P, EU:C:2013:482, bod 56).
- 22 Ve světle těchto zásad je tedy třeba přezkoumat první argument.
- 23 Ačkoliv se odůvodnění týkající se vymezení zeměpisného rozsahu protiprávního jednání, na jehož existenci měla Komise podezření, zdá ve srovnání s posouzením, které Tribunál věnoval v napadeném rozsudku otázce vymezení dotčených výrobků, stručné, je třeba konstatovat, jak uvedla generální advokátka v bodě 31 svého stanoviska, že otázka zeměpisného rozsahu protiprávního jednání, na jehož existenci měla Komise podezření, nepředstavovala jádro argumentů navrhovatelek přednesených v rámci řízení v prvním stupni, které podstatu svých tvrzení soustředily na škálu výrobků dotčených

sporným rozhodnutím. Vzhledem k tomu, že odůvodnění napadeného rozsudku týkající se zeměpisného rozsahu údajného protiprávního jednání umožnilo dotčeným osobám pochopit úvahy Tribunálu a Soudnímu dvoru disponovat poznatky dostatečnými k tomu, aby mohl vykonat přezkum, Tribunálu nelze vytýkat samotnou krátkost tohoto odůvodnění.

- 24 Tribunál ve skutečnosti navzdory stručnosti odůvodnění výslovně přezkoumal tvrzení navrhovatelek týkající se nepřesnosti zeměpisného rozsahu údajné kartelové dohody a dostatečně odůvodnil napadený rozsudek, když dospěl k závěru, že Komise zevrubně popsala zeměpisný rozsah údajné kartelové dohody.
- 25 Z bodů 95 až 100 uvedeného rozsudku totiž vyplývá, že Tribunál přezkoumal argumenty navrhovatelek vycházející z příliš širokého zeměpisného rozsahu sporného rozhodnutí. V bodě 97 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že Komise tím, že uvedla, že údajné dohody nebo jednání ve vzájemné shodě měly „pravděpodobně světový rozsah“, zevrubně popsala rozsah působnosti údajné kartelové dohody. Z toho důvodu Tribunál považoval zpřesnění zeměpisného rozsahu údajného protiprávního jednání obsažené ve sporném rozhodnutí za dostatečné.
- 26 Tribunál v bodech 98 a 99 napadeného rozsudku navíc posoudil tvrzení navrhovatelek v rozsahu, v němž měla být chápána v tom smyslu, že Komisi vytýkaly, že do působnosti sporného rozhodnutí zahrнула dokumenty týkající se místních zeměpisných trhů situovaných mimo území společného trhu a neupřesnila, jak údajné protisoutěžní chování na těchto trzích mohlo ovlivnit společný trh.
- 27 Za těchto okolností Tribunál v bodě 99 napadeného rozsudku uvedl, že účelem pravomocí, které nařízení č. 1/2003 svěruje Komisi, je provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 ES a 82 ES, které zakazují ta jednání podniků, která by mohla ovlivnit obchod mezi členskými státy a jejichž cílem nebo výsledkem by bylo vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na společném trhu. Tribunál z toho vyvodil, že Komise sice může provést kontrolu v prostorách podniku, má-li podezření, že existuje dohoda nebo jednání ve vzájemné shodě, jejichž výsledky se projevují výhradně na jednom nebo více trzích situovaných mimo společný trh, nic však nebrání tomu, aby zkoumala dokumenty týkající se těchto trhů s cílem odhalit jednání, které může ovlivnit obchod mezi členskými státy a jehož cílem nebo výsledkem je vyloučit, omezit nebo narušit hospodářskou soutěž na společném trhu.
- 28 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že Tribunál právně dostačujícím způsobem uvedl důvody, pro které se domníval, že Komise zevrubně popsala rozsah působnosti údajné kartelové dohody, když uvedla, že tato kartelová dohoda měla „pravděpodobně světový rozsah“, a to přesto, že jen implicitně, odkazem na meze kontrolních pravomocí, které Komisi přiznává nařízení č. 1/2003, zamítl tvrzení navrhovatelek týkající se velmi lokalizované povahy projektů s elektrickými kabely mimo společný trh a zvláštních charakteristických rysů projektů s elektrickými kabely.
- 29 Pokud jde o druhé tvrzení navrhovatelek v rámci první části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, navrhovatelky Tribunálu vytýkají, že nesprávně posoudil požadavky kladené na odůvodnění rozhodnutí o nařízení kontroly, které se vztahují na Komisi, jednak proto, že zamítl jejich argument vycházející z nedostatku přesnosti sporného rozhodnutí, pokud jde o pravděpodobně světový rozsah domnělého protiprávního jednání, a jednak proto, že nechal v potaz judikaturu Soudního dvora, na jejímž základě musí Komise v rozhodnutí o nařízení kontroly uvést domněnky, které má v úmyslu prověřit.
- 30 Navrhovatelky také Tribunálu vytýkají, že od Komise nevyžadoval, aby ve sporném rozhodnutí uvedla přesnější údaje týkající se otázky, jak údajné protisoutěžní chování související s projekty situovanými mimo společný trh mohlo mít vliv v Unii nebo v EHP, včetně předpokládaného relevantního trhu, což negativně ovlivnilo právo navrhovatelek na obhajobu, neboť jim to neumožnilo pochopit přesný rozsah povinnosti spolupráce.

- 31 Celou tuto argumentaci je třeba odmítnout. Úvodem je třeba připomenout, že odůvodnění aktů unijních orgánů požadované článkem 296 SFEU musí být přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něj jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonat přezkum (rozsudek *Solvay v. Komise*, C-455/11 P, EU:C:2013:796, bod 90).
- 32 Z ustálené judikatury rovněž vyplývá, že požadavek odůvodnění musí být posuzován v závislosti na okolnostech případu, zejména v závislosti na obsahu aktu, povaze dovolávaných důvodů a zájmu, který mohou na získání těchto vysvětlení mít osoby, jimž je akt určen, nebo jiné osoby, kterých se akt bezprostředně a osobně dotýká. Není v tomto ohledu požadováno, aby odůvodnění vylíčilo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 296 SFEU, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho znění, ale také s ohledem na jeho kontext, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla upravující dotčenou oblast (rozsudek *Solvay v. Komise*, C 455/11 P, EU:C:2013:796, bod 91 a citovaná judikatura).
- 33 Rovněž je třeba zohlednit právní rámec, v němž se provádějí kontroly Komise. Článek 4 a čl. 20 odst. 1 nařízení č. 1/2003 totiž Komisi svěřují kontrolní pravomoci s cílem umožnit jí splnění úlohy, která spočívá v ochraně společného trhu před narušením hospodářské soutěže a ve stíhání případných porušení pravidel hospodářské soutěže na tomto trhu (v tomto smyslu viz rozsudek *Roquette Frères*, C-94/00, EU:C:2002:603, bod 42 a citovaná judikatura).
- 34 Pokud jde konkrétně o rozhodnutí Komise o nařízení kontroly, z čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 vyplývá, že tato rozhodnutí musí stanovit mimo jiné předmět a účel kontroly. Jak upřesnil Soudní dvůr, tato zvláštní povinnost odůvodnění představuje základní požadavek nejen za účelem prokázat, že zamýšlená kontrola v dotyčných podnicích je odůvodněná, ale i umožnit jim uvědomit si rozsah jejich povinnosti spolupráce při zachování jejich práv obhajoby (v tomto smyslu viz rozsudek *Hoechst v. Komise*, 46/87 a 227/88, EU:C:1989:337, bod 29).
- 35 Pokud jde o argument společností Nexans a Nexans France, že Tribunál nesprávně posoudil povinnost Komise uvést ve sporném rozhodnutí předpokládaný relevantní trh, který musí podle názoru navrhovatelek zahrnovat jak věcnou, tak i zeměpisnou složku, je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora není Komise povinna adresátovi rozhodnutí o nařízení kontroly sdělit veškeré informace, které má k dispozici o předpokládaném protiprávním jednání, ani nemusí provádět přesnou právní kvalifikaci těchto protiprávních jednání, pokud jasně uvede domněnky, jež zamýšlí ověřit (rozsudek *Dow Chemical Ibérica a další v. Komise*, 97/87 až 99/87, EU:C:1989:380, bod 45).
- 36 Povinností Komise je sice co nejpřesněji uvést, co je předmětem šetření, a skutečnosti, kterých se má kontrola týkat (rozsudek *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, bod 83 a citovaná judikatura), není však naopak nutné, aby rozhodnutí o nařízení kontroly obsahovalo přesné vymezení relevantního trhu, přesnou právní kvalifikaci domnělých protiprávních jednání nebo uvedení období, během něhož měla být tato protiprávní jednání spáchána, pod podmínkou, že toto rozhodnutí o nařízení kontroly obsahuje podstatné náležitosti uvedené výše (v tomto smyslu viz rozsudky *Dow Chemical Ibérica a další v. Komise*, EU:C:1989:380, bod 46, jakož i *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, 82).
- 37 Vzhledem k tomu, že kontroly jsou prováděny na začátku vyšetřování, Komise ještě nemá k dispozici, jak uvedla generální advokátka v bodě 48 svého stanoviska, přesné informace nezbytné k tomu, aby mohla poskytnout konkrétní právní posouzení, a nejprve musí přezkoumat opodstatněnost svého podezření, jakož i význam nastalých událostí, neboť cílem kontroly je právě shromáždění důkazů týkajících se údajného protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudek *Roquette Frères*, EU:C:2002:603, bod 55 a citovaná judikatura).
- 38 V projednávané věci z preambule sporného rozhodnutí vyplývá, že kontrola se týkala „[d]ohod a/nebo jednání ve vzájemné shodě s pravděpodobně světovým rozsahem souvisejících s dodáváním elektrických kabelů a souvisejícího materiálu – včetně mimo jiné podmořských elektrických kabelů

pro vysoké napětí a v některých případech podzemních elektrických kabelů pro vysoké napětí“. Komise v této preambuli také uvedla své podezření týkající se „přidělování zákazníků“. Navíc uvedla, že pokud se ukáže, že jsou její podezření opodstatněná, „dohody a/nebo jednání ve vzájemné shodě [...] by představovaly velmi vážné porušení článku 81 [ES]“.

- 39 Vzhledem k údajům obsaženým ve sporném rozhodnutí, které se týkají zeměpisného rozměru údajných protiprávních jednání a právního rámce upravujícího kontrolní pravomoci Komise, Tribunál tedy mohl, aniž by tím popřel judikaturu Soudního dvora, dospět k závěru, že odůvodnění sporného rozhodnutí týkající se zeměpisného rozsahu údajných protiprávních jednání, bylo dostatečné, aniž by vyžadoval větší zpřesnění typu chování mimo území společného trhu, ze kterého Komise podezřívala uvedené společnosti, vlivu, který takové chování mohlo mít na tento trh, nebo druhu dokumentů, které byla Komise oprávněna zkoumat.
- 40 Dále na rozdíl od tvrzení navrhovatelek nebyla Komise v rámci kontroly povinna omezit kontrolu na dokumenty týkající se projektů s vlivem na společný trh. Vzhledem k podezřením Komise týkajícím se protiprávního jednání s pravděpodobně světovým dosahem, které zahrnovalo přidělování zákazníků, mohly relevantní informace o údajném protiprávním jednání přinést i dokumenty týkající se projektů situovaných mimo společný trh.
- 41 S ohledem na předcházející úvahy musí být první část prvního důvodu kasačního opravného prostředku zamítnuta.

K druhé části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, která vychází ze skutečnosti, že Komise neměla dostatečně závažné nepřímé důkazy umožňující podezření z protiprávního jednání s pravděpodobně světovým rozsahem

– Argumentace účastníků řízení

- 42 Společnosti Nexans a Nexans France tvrdí, že Tribunál opominul zkoumat, zda měla Komise v projednávané věci dostatečně závažné nepřímé důkazy umožňující podezření, že předmětné protisoutěžní chování související s projekty situovanými mimo území společného trhu mohlo mít vliv v Unii nebo v EHP.
- 43 Komise tyto argumenty popírá.

– Závěry Soudního dvora

- 44 Pokud jde o druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, je třeba uvést, že ze spisu vyplývá, že navrhovatelky v řízení před Tribunálem nepředložily argument týkající se neexistence dostatečně vážných nepřímých důkazů umožňujících podezření z existence porušení pravidel hospodářské soutěže se světovým rozsahem. V této souvislosti zástupci navrhovatelek na jednání připustili, že takový argument nebyl v řízení v uvedeném stupni výslovně uplatněn.
- 45 Z ustálené judikatury však vyplývá, že umožnit účastníku řízení, aby vznesl důvod, který nevznesl u Tribunálu, poprvé až před Soudním dvorem, znamená umožnit mu, aby Soudnímu dvoru, jehož pravomoc ve věci kasačního opravného prostředku je omezená, předložil spor širšího rozsahu než spor, který projednával Tribunál (rozsudky *Alliance One International et Standard Commercial Tobacco v. Komise* a *Komise v. Alliance One International a další*, C-628/10 P a C-14/11 P, EU:C:2012:479, bod 111, jakož i *Groupe Gascogne v. Komise*, C-58/12 P, EU:C:2013:770, bod 35).

- 46 Pokud jde o argument navrhovatelek vznesený při jednání, že toto tvrzení bylo implicitně obsaženo v jejich argumentaci uplatněné v řízení v prvním stupni, je třeba jej zamítnout. Ze spisu předloženého Tribunálu totiž vyplývá, že v jiném kontextu, a to v souvislosti s věcným rozsahem sporného rozhodnutí, navrhovatelky odděleně od svého tvrzení založeného na nepřesnosti sporného rozhodnutí, pokud jde o vymezení dotčených výrobků, uvedly argument týkající se neexistence dostatečně vážných nepřímých důkazů umožňujících podezření z existence protiprávního jednání v jiných odvětvích než v odvětví podmořských kabelů vysokého napětí.
- 47 Druhou část prvního důvodu kasačního opravného prostředku je proto třeba odmítnout jako zjevně nepřípustnou.
- 48 Vzhledem k výše uvedenému je třeba první důvod kasačního opravného prostředku zamítnout jakožto zčásti neopodstatněný a zčásti nepřípustný.

K druhému důvodu kasačního opravného prostředku

Argumentace účastnic řízení

- 49 V rámci svého druhého důvodu kasačního opravného prostředku směřujícího proti bodu 139 napadeného rozsudku společnosti Nexans a Nexans France tvrdí, že rozhodnutí Tribunálu, které jim ukládá povinnost, aby kromě vlastních nákladů řízení nesly také polovinu nákladů řízení, které vynaložila Komise, je zjevně nerozumné.
- 50 Komise tvrdí, že tento důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, a každopádně neopodstatněný.

Závěry Soudního dvora

- 51 Je třeba připomenout, že podle čl. 58 druhého pododstavce statutu Soudního dvora není opravný prostředek jen proti určení výše náhrady nákladů řízení nebo proti rozhodnutí, která ze stran je má platit, přípustný. Z ustálené judikatury kromě toho vyplývá, že pokud byly všechny ostatní důvody kasačního opravného prostředku zamítnuty, musí být návrhová žádání týkající se namítané protiprávnosti rozhodnutí Tribunálu o náhradě nákladů řízení odmítnuta jako nepřípustná podle tohoto ustanovení (rozsudek Gualtieri v. Komise, C-485/08 P, EU:C:2010:188, bod 111 a citovaná judikatura).
- 52 Z toho vyplývá, že jelikož byl první důvod kasačního opravného prostředku podaný navrhovatelkami zamítnut, druhý důvod kasačního opravného prostředku týkající se rozdělení nákladů řízení musí být prohlášen za nepřípustný.

K nákladům řízení

- 53 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný.
- 54 Podle čl. 138 odst. 1 stejného jednacího řádu, který se použije na základě čl. 184 odst. 1 jednacího řádu na řízení o kasačním opravném prostředku, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatelky neměly ve věci úspěch, je třeba jim uložit, že ponесou vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Kasační opravný prostředek se zamítá.**
- 2) **Společnostem Nexans SA a Nexans France SAS se ukládá náhrada nákladů řízení o tomto kasačním opravném prostředku.**

Podpisy.